

## ПРО ЛАНДШАФТНЕ КІНО\*

### Діалог Короля з Географом

Король (далі К). Чи Ви чули, яке диво винайшли брати Люм'єр у Франції? Кажуть, вони демонструють рухливі картини, разоче схожі на справжнє життя! Я бачу, Вас це не дивує?

Географ (далі Г). Чому ж, Ваша Величноте, це справді великий технічний винахід, але сам принцип, закладений у кінематографії, давно-давно використовували географи.

К. У Вас маня велич! Як же географи могли додуматися до такого чудового винахіду?

Г. Чеспо кажучи, географи давно ним користувалися, і без нього не було бы того, що ми называемо географічним відкриттям. Цей принцип просто називається подорожжю.

К. До чого тут подорожжя? Я сам багато разів подорожував, але нічого подібного не використовував.

Г. Географи подорожують не зовсім так, як інші. Ім важливо не тільки те, куди вони їдуть, а й те, що вони бачать на шляху до своєї мети. Іхне завдання полягає не просто в тому, щоб потрапити в як-небудь місце, а щоб здійснити саму подорож. Якщо, наприклад, Ви мчитеся потягом з Лондона в Рим, зашторивши вікна, не помічаючи мілівого ландшафту, то Ви не мандрівник, а всього лише пасажир. Ви можете і не звернути уваги на те, що перетнули на поромі протоку Ла-Манш і промчалися довгим тунелем під Альпами.

К. У чому ж різниця між пасажирам і справжнім мандрівником, якіо вони обидва дивляться у вікно і мигаються окоючи, через які проїжджають?

### Про ландшафтне кіно

Г. Різниця величезна, Ваша Величноте. Справжній географ — режисер своєї подорожі, у нього завжди є сценарій — маршрут. Він сам вибирає дорогу, що будь-який інший людині може видатися вигадливою, і ніколи не стане думати тільки про відстань, тому що йому нема чого скорочувати подорож. Подорож — це його життя.

Як і режисер фільму, географ вибирає послідовність місць, через які збирається пройти. Для нього принципово важливо, що саме відвідати на початку, що в середині, що наприкінці подорожі. Як правило, його не приваблює пересування тільки потягом, або, скажімо, на кораблі. Якщо маршрут цікавий, він завжди складніший, ніж мережа транспортних артерій. Справжній мандрівник змушений змінювати види транспорту не тільки з любові до розмаїтості, а з тому, що його маршруту ніколи не вкладається тільки в систему залізничних чи автомобільних трас.

К. Це зрозуміло. Але якщо режисер кінофільму може за своїм бажанням переставляти кадри, монтуючи фільм, то як може зробити це географ з ландшафтами, обраними за його сценарієм-маршрутом? Припустимо, він хоче від моря відразу потрапити в пустелю, а з пустелі — до гор, укритих лісом, а потім у жване торгове місто і так далі. Не може ж він, справді, пересувати в просторі гори й пустелі і ставити їх одні за одними заради свого сценарію?

Г. Йому й не треба цього робити. Справжній географ знає, де, у яких місцях Землі можна зустріти таке поєднання моря, пустелі, гор і міста. Так, роблячи подорож по Середземному морю, він зможе пристати до африканського берега й потрапити в пустелью Сахару, підійти до Атлаських гір, укритих лісом, і спуститися з них у жване місто Туніс... Ось Вам один із варіантів маршруту такого подорожі.

К. Ну добре, а навіщо все-таки цей сценарій? Яка з нього користь? Якщо в кіно він необхідний, щоб донести зміст і розбудити почуття, зробити приемність глядачеві, то навіщо географу сценарій? Яка різниця, коли він побачить гори: до чи після моря, і що він побачить наприкінці — місто чи пустелью?

Г. У маршрути закладений такий самий зміст, як і в кіносценарії. Подорож, як і кіно, здатна розбудити почуття, подарувати задоволення! Від майстерності, з яким написаний сценарій подорожі, залежить повнота Ваших відчуттів, так само як від майстерності сценариста в театрі й кіно залежить успіх п'єси чи фільму. В обраній послідовності того, що проходить перед Вашими очима, є естетичний зміст. Природній культурні контрасти збуджуватимуть сильні емоції, однак зміна